

Comissió de Festes

Organització i preparació de les festes de la ciutat.

Coordinadora Municipal per a la Normalització Lingüística

Activitats per a assolir la normalització en l'ús i el coneixement de la llengua catalana.

Grups de Recerca

Treballs d'investigació i recerca en els àmbits de la història, l'economia, etc...

En l'haver de la nostra actuació ciutadana hi ha una partida que ens satisfà de debò. Es la nostra campanya pel resorgiment de la fira tradicional del dimarts de Pàsqua granada. La iniciació d'aquelles festes populars malogrades tan barroerament. L'enunciat del que havia d'ésser la fira en els nostres temps...

Una ventada malestruga i la indiferència i passivitat de tothom mataren en flor aquella manifestació i el tant-se-me'n-dóna dels altres contribuir a la victòria —trista victòria tanmateix— dels saviosos que no es cansaven de dir i repetir que el temps de les fires ja ha passat.

Al cap de ben poc temps d'aquella malifeta contra la ciutat —d'aquell suïcidi— els fets posen de relleu cada dia la greu equivocació d'aquells que saben de tot menys que el comprar i vendre és una cosa tan vella com la humanitat i que no morirà mentre la humanitat perduri. El temps de les fires no ha passat. Ni passarà. Canviaran de nom. Canviaran de forma. Canviaran de lloc. Però les fires —les transaccions— subsistiran com una necessitat inherent a la vida dels homes i dels pobles.

Vegeu, sino, les fires a les ciutats catalanes de Lleida, de Reus, de Figueres, de Vilafranca, de Mataró... I ara la que anuncia la vila de Caldes de Montbui pels dies de Pasqua granada. Fires de maquinària agrícola, com la que projectàvem. Fires dels fruits de la terra. Fires dels productes del camp i de tots els seus derivats... Mentre a Granollers hem mort una fira en l'hora de la seva resurrecció, en el moment de la seva transformació, les altres ciutats de Catalunya mantenen les

seves, probablement menys arrelades que la nostra en els costums pairals, i en creen de noves. Es l'activitat contra la inèrcia. L'afany d'innovació contra la rutina. L'anhel de créixer, d'enfortir-se, de crear-se una posició.

Això a Granollers ho llançarem. Els progressistes, per odi a la tradició; els pairalistes, per l'aversion al progrés. Tots plegats, per inèrcia. Perquè ja en tenim prou amb el mercat de cada dijous. Per aquesta mandra de crear. Per aquesta peresa de conservar, que encara no ens ha fet adonar que dintre breu temps el mercat de l'Ascensió —el nostre famós mercat,— no serà ni ombra d'aquell aplec grandiosos que de vegades hem cantat líricament entusiasmats. Perquè avui els "balls de pàgesos" a les dues de la tarda ja no fan venir ningú a Granollers, ni fan córrer la jovenalla. Perquè ara no és com abans.

No es veuen ara aquelles rengleres de carros per les carreteres polsoses d'abans. No els apressa a la gent marxar a les quatre o a les cinc de la tarda per ésser a casa a entrada de fosc. Ara, pels pobles hi passen els autos rabents, trepidants, que s'aturen als llogarrets i a les masies. Ara la ràdio és com un eco de les grans urbs, un ressó constant de la vida moderna que a totes hores arriba al cor de les muntanyes...

Es hora de que ens adonem. I, si un dia matàrem la fira, o la deixàrem morir en l'hora justa de reviure la seva esplendor d'altres temps, no matem ara, per inèrcia, el mercat de l'Ascensió. Al revés, aferrem-nos-hi, i que el tradicional mercat sigui el llevat de les fires i festes en aquesta època de l'any tan propícia i de tanta conveniència per als que habiten als pobles de la comarca com pel millor profit del nostre comerç i la nostra indústria. Que la lliçó que ens donen els altres pobles no sigui desaprovechada a Granollers.

"LA GRALLA" 30-IV-33 - n.º. 598 A: Garrell

TOT RÀPID - GRANOLLERS

Plaça de la Biblioteca

Cultura

Maig 1985 - N.º. 43

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

Cultura
Servei Municipal